

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **Ing. J. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2013, č. j. 28087/13/5000-14402-704389, vedeném Krajským soudem v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci pod sp. zn. 59 Af 28/2014, o námitce podjatosti vznesené žalobcem vůči soudcům Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci,

t a k t o :

Soudci Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci Mgr. Lucie Trejbalová, Mgr. Karolína Tylová, LL.M. a JUDr. Pavel Vacek **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci vedené Krajským soudem v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci pod sp. zn. 59 Af 28/2014.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně žalobce napadl rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2013, č. j. 28087/13/5000-14402-704389. Krajský soud v Brně věc postoupil usnesením ze dne 25. 2. 2014, č. j. 30 Af 11/2014 – 11, Krajskému soudu v Ústí nad Labem, přičemž dle platného rozvrhu práce tohoto soudu rozhodnutí o této věci náleží Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočce v Liberci.

Podáním ze dne 2. 6. 2014 uplatnil žalobce námitku podjatosti vůči všem soudcům Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, kteří by měli jeho věc rozhodovat. Navrhl, aby soudci byli vyloučeni z projednávání věci a věc byla přikázána jinému soudu téhož stupně z důvodu delegace nutné, neboť *„jinak opět reálně brozí, že jimi bude pokračováno v dalším pokorování nezávislého, nestranného, odborného a spravedlivého rozhodování soudů“*.

Ve vyjádření k podané námitce Mgr. Lucie Trejbalová, Mgr. Karolína Tylová, LL.M. a JUDr. Pavel Vacek, soudci specializovaného správního senátu, jemuž byla věc v souladu s rozvrhem práce přidělena, shodně uvedli, že se necítí být v projednávané věci podjatí. Nemají osobní vztah k žalobci ani osobám, které se podílely na řízení před

správním orgánem, nemají žádný vztah k projednávané věci, ani se nepodíleli na jejím projednávání v řízení před správním orgánem.

Při posouzení důvodnosti námitky podjatosti vycházel Nejvyšší správní soud z § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), podle kterého jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce však nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a ze závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nestranně a spravedlivě.

Jde-li o důvody uvedené v první větě § 8 odst. 1 s. ř. s., je třeba uvést, že poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, tedy zejména v případech, kdy by soudce mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, může jít také o vztah ekonomické závislosti. Takové důvody zjištěny nebyly a ani je žalobce neuvedl.

Z obsahu podání obsahujícího námitku podjatosti lze snad dovodit, že žalobce možnou podjatost spatřuje v tom, jak krajský soud rozhoduje či rozhodoval v řízeních, ve kterých žalobce vystupoval jako účastník řízení. Potřebu přikázání věci jinému soudu žalobce spatřuje v reálné hrozbě pokračování „*v dalším pokračování nezávislého, nestranného, odborného a spravedlivého rozhodování soudů.*“. Žalobce tak nepředestřel tvrzení, ani nedoložil žádné důkazy svědčící o tom, že by dotčení soudci měli takový poměr k věci, účastníkům či jejich zástupcům, který by mohl zakládat pochyby o jejich nepodjatosti a pro který by Nejvyšší správní soud mohl o vyloučení soudců rozhodnout. Tvrzení žalobce lze považovat pouze za důvod spočívající v postupu soudců v řízení o jiných věcech, který zákon jako okolnost pro vyloučení soudců výslovně zapovídá (viz poslední věta § 8 odst. 1 s. ř. s.). Námitka podjatosti vznesená žalobcem tedy není důvodná.

Na základě uvedeného Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 30. července 2014

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu